

TICK ÅREBLADET

ÅREBLADET; NR 4 '93

27 SEPTEMBER 1993, ÅRGANG 61

HJERTESUKKET!

Nu er altså tiden kommet for å utgyte årets 4de åreblad. I forhold til tidsfristen for innlevering av stoff til bladet er ytgivelsen noget sen. Dette kommer blant annet av at nesten ingen tok noen notis av fristen. Noen har fremdeles ikke skrevet hva de har lovet; men dette betyr bare at vi får adskillig interressant stoff i årets **JULENUMMER**. Jeg nevner i fleng. Astrid og Trond skal skrive om årets stor-utfart oppover helgelandskysten fra Rørvik til Træna!!! Jarle har lovet å skrive om en fantastisk solopadling fra California til Hawaii!!! Synnøve har lassevis med stoff om padling i Hellas og på Svalbard. Jaqueline er fremdeles redaksjonens favoritt, og har lovet flere godbiter til juleforberedelsene. Jakob har også PC'en full av nyttig stoff for padle-interesserte..?? Hans har turopplevelser på lur, og Pingvinen vil vel nødvendigvis brenne inne lenger med sine gullkorn. Og til slutt; om det kniper har redaksjonen noen lure triks i bakhånd, såsom oppsøkende virksomhet, egne artikler (guhjelpeoss...), og pervøse bilder...!

NESTE DAUDLINJE

blir

30 NOVEMBER

Denne fristen må overholdes dersom det skal bli noe julenummer.

For å lette på arbeidet med bladet både for den enkelte artikkelskriver og for redaksjonen finner du inni bladet en mal for hvordan sidene kan lages. Dette betyr at du selv kan lage helt ferdige sider med bilder og det hele. Du må bare sørge for at det settes av nok plass til at redaksjonen kan trykke topptekst og sidenummerering oppe og nede. Redaksjonen er forøvrig **SVÆRT** fleksibel når det gjelder form og innhold (hva med en håndlaget tegneserie). Det er selvfølgelig fremdeles mulig å levere en diskett med råtekst som bearbejdes videre av redaksjonen. Vi setter imidlertid stor pris på om dere selv finner (eller lager) passende illustrasjoner til teksten.

Men nå over til denne utgaven. Som vanlig har det etter lettere press strømmet inn diverse stoff til hygge og nytte. Den eneste sikre, og alltid blide, kilden har også denne gangen vært Jaqueline. Noen (eller kanskje alle) bør gi henne en klem ved anledning!! Ellers har vi bidrag fra; Jon, Øyvind, Finn, Arne og Hans. Hans har som vanlig også bidratt i redaksjonsarbeidet. Vi gleder oss til å se blinket fra kvasse blyanter utover høsten!

Hilsen Kjartan

PHORMANDENS TALE

KLUBBENS MILJØ PLEIER IKKE SEG SELV.....!

Etter vel overstått ferie med forhåpentligvis mye padling for alle TKK medlemmer, står høst og vintersesongen fremfor oss. Etter halvgått 93 er det derfor på sin plass med en kortfattet betraktning omkring klubbens situasjon og det ansvar som hviler på den enkelte, slik at vårt verdifulle miljø opprettholdes.

Klubbens situasjon fortøner seg som meget positiv. Etter en ryddeaksjon er økonomien under kontroll og ikke minst betryggende. Det padles som "aldri" før, både hva gjelder elv og hav. I tillegg rekrutteres stadig nye medlemmer, både i og utenfor den enkeltes vennekrets. Miljøet rundt huset på Skansen er yttligere blitt beriket gjennom en del pingviners inntreden.

Det nevnte er positive faktorer som alle medlemmer har et ansvar for å ivareta. Men, et sunt miljø pleier ikke seg selv. Den enkeltes engasjement og aktivitetsnivå avgjør hvor godt vi skal lykkes fremover. Av denne grunn er det viktig at alle føler et ansvar for de miljøskapende faktorer. Dette gjelder bla. aktivt deltagelse under den planlagte høstspurten for ferdigstilling av huset. Et hus som betyr enormt mye for oss alle, men som noen få ildsjeler ikke alene klarer og bringe opp på det nødvendige nivå.

Høsten bør også brukes til aktiv deltagelse på de turer som annonseres. Turene er et aktivum som gir enestående muligheter for naturopplevelse, miljøskapning og styrking av det enkelte padleområde.

Det å få pingviner i huset krever også noe av den enkelte. Vi som mottagere har alle et ansvar med å ta initiativ, kontakt overfor våre nye beboere. Avsett derfor litt ekstra tid på å bli kjent med dem.

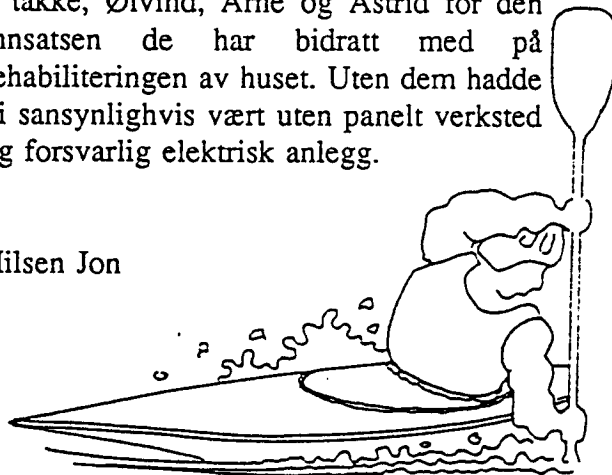
Om kort tid er også vintersesongen over oss. Faren for at hver og en går i "dvale" frem til sommeren er til stede. Klubbens gode miljø fortjener ikke dette. Still derfor opp på vinterens bassengtreninger, om ikke annet for å treffe gamle og nye medlemmer.

Ovenfor er nevnt viktige områder som påvirker vårt samhold. Legger vi alle vekt på å ha en bevisst holdning til de nevnte punkter er jeg overbevist om at klubben fremover vil fremstå som "noe"positivt å være medlem i. Det sees derfor frem til aktivt engasjement fra hver og en.

EN TAKK TIL IVRIGE HUSARBEIDERE!!!

I en klubb skal en bestandig være forsiktig med å trekke frem enkelt individer. Allikevel vil styret benytte anledningen til å takke, Øivind, Arne og Astrid for den innsatsen de har bidratt med på rehabiliteringen av huset. Uten dem hadde vi sansynlighvis vært uten panelt verksted og forsvarlig elektrisk anlegg.

Hilsen Jon

NOK,- er NOK,-

Nytt Åreblad = ny økonomimelding.

Vi har i skrivende stund ca. kr.29 000,- " på bok ".

Årsaken til at det er såpass mye penger i kassa er først og fremst at medlemsavgiften har tilført mer enn budsjettet, samt at de aller fleste har betalt inn den ekstra 100-lappen for nytt nøkkelkortsystem.

Vi er nå 87 medlemmer i TKK og det kommer stadig flere.

Dragebåtfestivalen '93 bidro med ca. kr.12000,- (det er litt uklart om vi klarer å få ut mere av dem...).

Utstyrsløien har innbrakt kr. 2900,- , men her er nok endel som har litt dårlig samvittighet fordi de ikke har betalt inn det de skylder. (sene innbetalinger er bedre enn ingen innbetalinger !)

Det er ikke kjøpt inn så mye materiell for oppussing som vi hadde regnet med på dette tidspunktet og det skyldes at det har gått litt tregt å komme skikkelig i gang med oppussingen.

Det er imidlertid kjøpt inn 6 stk. varmeovner som skal plasseres i 2.et. og garderobe i 1.et. Disse kostet tilsammen omtrent kr.3650,-.

Vi har også kjøpt in to avfallsdunker, en for vanlig- og en for brannfarlig avfall. Vi håper dere benytter disse når de er kommet på plass. Vi har også kjøpt inn koster, disse kan også benyttes vis overskuddet blir uutholdelig stort og gulvene er støvete.

Vi forventer at strømregningen vil øke

kraftig i forhold til tidligere år. Hvis vi ser at den løper helt løpsk vil ikke 2.et. bli oppvarmet i de kaldeste periodene. (les vinteren).

Når vi er innpå dette med oppvarming, ikke skru på termostatene som er plassert i klubbhuset. Det eneste dere trenger å røre er urbryteren som er gradert fra 0 - 6 timer hvis dere trenger mere varme. !!!!

Hjertesukket denne gangen er rettet til de som har mottatt nøkkelkort og ikke betalt til samt de som har ekstra båter og ikke betalt. Vi vet jo hvem dere er og dere vil jo ikke få neste års nøkkelkort før dette årets kort er betalt.

Til dere som ikke har betalt for ekstra båter, det begynner å bli temmelig fullt i reolene og noen båter må etterhvert ut.....!

Med hilsen Finansoverhodet

ELVER TIL BEGJÆR

Kjære øvrige medlemmer som ikke padler i elv. Vi elvepadlere padler faktisk så mye og har det så gøy i elva, at det er en gedigen nedtur å sitte timesvis foran en PC og trykke inn alle de mektige inntrykk og spennende opplevelser vi får på våre padleturer. Undertegnede betrakter seg heller ikke særlig skrivefør, men siden redaktøren etterlyser skriveinnlegg fra oss, har altså undertegnede avlyst flere padleturerer (og latt mye vann gå til spille i fjorden), for å få tid til å skrive dette makkverket.

I skrivende stund har padlesesongen vart i over tre måneder og den har til nå vært meget tilfredstillende. Mye snø i fjellet kombinert med stor velvilje fra de trønderske værgudene i vår/sommer (kontinuerlig regn), har ført til at padlesesongen for våre kjente og kjære elver som Sokna, Bua, Fora, Hauka osv. har vært lengre enn normalt.

Viss en ser bort fra at noen ivrige sjeler var og plasket i Nidelva tidligere i vinter, var debuten i år 29 april i Sokna. To av klubbens medlemmer, Jacob og Svein, hadde da noen dager tidligere opplevd isløsningen fra en bakevje i Bua og konstantert at alt lå til rette for en lang og fin sesong. Ut fra undertegnede's dagbok, har det fra da av vært 3-4 padleturer i snitt per uke i Nidelva eller sideelvene i Gaula.

I tillegg til disse turene har en del medlemmer dratt på flere langturer og brukt flere dager for å utøve denne fantastiske aktiviteten i vår/sommer. Sammen med padlere fra andre kanter av

landet har disse padlet elver i Østerdalen, Gudbrandsdalen og Ottadalen. Et eller flere referat fra disse turene finner du kanskje et annet sted i bladet. Men som du muligens har fått inntrykk av tidligere, vi elvepadlere har høyst spesielle prioriteringer.

I vår har det også vært arrangert en rekke kurs, enten i regi av Norges padleforbund eller av klubben selv.

Forbundet sikkerhetskurs ble holdt her i Trondheim og deltagelsen var uvanlig stor. 11 stykker fra NTHI og TTK fant tid til å være med på dette kurset. Det var svært gledelig, de fleste av deltakerene har dessverre ikke fulgt opp og blitt med å padle i elv senere. Har dere blitt skremt av all pratet om hvilke farer som ligger i elva og lurert på oss elvepadlere ?????????

Nybegynnerkurs har vi også gjennomført, dog med noe lav deltakelse, kun 5 stk. Kvaliteten på deltakerene var derimot av ypperste klasse og for undertegnede som kursansvarlig var det en ren fornøyelse å være med denne gjengen.

Hvilke inntrykk en av deltakerene sitter igjen etter dette kurset kan du lese om i et annet sted i dette bladet.

For disse ble det også arrangert en oppfølgingshelg i Driva som ble svært vellykket til tross for en noe redusert deltakelse.

I Forbundets videregående kurs var det svært få deltakere fra Trondheim. Faktisk bare 1. Dette skyldes at Dragebåtfestivalen fant sted samtidig og at klubbens medlemmer selvfølgelig måtte prioritere dette. Det var trist, fordi man på et slikt

kurs får nyttige tips og instruksjon i avanserte padleteknikker som man får bruk for hvis man skal padle mere ekstreme elver.

Kurset ble likevel gjennomført, da tilstrekkelig antall deltakere fra Bergen, Mandal og Kongsberg møte opp. Det ble holdt i Dagali og den høye vannføringen (flom) i elva gjorde at padlingen ble litt i spennende laget.

Sesongen nærmer seg slutten og det er snart på tide å trekke inn i varmere farvann (bassenget i Charlottenlund). Av terminlistede turer gjenstår nå bare Sjoatur II, 10-12 september og Dagali, 24-26 september. Sjoatur II kan du lese om nedenfor. Turen til Dagali har vanligvis liten oppslutning fra Trondheim. Men er du interressert, så følg med på tavla på Skansen og vi vil henge opp informasjon om turen når den aktuelle helgen nærmer seg.

Du er selvfølgelig fri til å padle mere enn dette. Nidelva er som kjent padlebar året rundt og hvis høsten er like fuktig som den pleier, vil det også være store muligheter for å padle i Sokna, Bua eller Fora.

Bruk for all del opplagstavla på Skansen i denne sammenheng. Heng en lapp om planlagte eller ønskelige turer og få med deg flere.

SJOATUR II, 10- 12 september

Sjoatur II er den andre av de to turene som blir arrangert i Sjoa tidlig på høsten. Dette er turer som tradisjonelt byr på fin padling og ikke minst fine sosiale opplevelser. Sjoatur II blir arrangert av Norges padleforbund gjennom Teknisk komitee elv og av navnet skjønner du at vi skal padle i elva Sjoa. Sjoa burde være kjent for de fleste. Den starter oppe ved Gjendevannet og tråkler seg gjennom storslått natur i Sjoadalen, for så å dundre gjennom Heidalen til den tilslutt renner ut i Gudbrandsdalslågen, ca. 10 km sør for Otta.

Vannføringen i elva er på denne tiden (vanligvis) en god del lavere en normal sommervannføring. Dette gjør at kreftene i vannet ikke er så store og at de mere ferske får en større mulighet til å stoppe underveis i strykene og kanskje leke litt.. For de som ikke har vært der før så går elva vekselvis gjennom dype juv og åpne strekninger. Den har noe å by på for alle over nybegynnernivå og er en av de mest populære padleelvene i Norge. Vi vil som vanlig bo på Kruke Gård i Heidalen. Dette er en av flere gårder i Heidalen som p.g.a. gamle, men fine våningshus og driftsbygninger er fredet. Flere av de gamle bygningene er nå innredet for overnattingsgjester og innehar alle de nødvendige innretninger for at vi skal kunne lage mat, spise og ikke minst sove. Bare det å bo på denne gården er verdt denne turen alene.

Årets Sjoaturer er allerede over, men det er ikke lange til neste høst og nye Sjoa-opplevelser!!!!

Soknatur, 8-9 mai.

Av de terminfestete turene var Soknaturen en nytt turtilbud for klubbens elvepadlere. Her inviterte vi sammen med Padlegruppa, NTHI klubbens medlemmer til to dagers padling i elvene ved Støren, deriblant Sokna. Dette var en tur for de som har kommet over nybegynnernivå og som var klar for nye og mer utforderende stryk. I utgangspunktet var turen planlagt med overnatting i telt, men regnværet dagene før turen inspirerte ingen til dette (ultra moderne vådrakter til tross). Oppmøtet var likevel god begge dager (8-9 stk.) og vi padlet fin fine strekninger av Sokna, Bua og Hauka. Været ble også meget bra etterhvert, og det var utrolig deilig å innta lunsjen (søndag) i strålende solskinn uten neoprendrakter som skjulte våre vinterbleke, men dog så velbygde kropper.

Trøndelagsrunden, 15-17 mai

ble også en suksess, været til tross. Vi hadde i år som ellers invitert padlere fra hele landet til å komme til denne helgen for å oppleve trønderske elver på det mest intense og til en alternativ feiring av 17 mai. Responsen fra de inviterte var stor og det kom padlere fra Bergen, Oslo, Mandal, Kongsberg og selvfølgelig fra Trondheim. I alt 17 stk. (halvparten fra Trondheim) var mer eller mindre med denne langhelgen.

Vi møttes ved vannmåleren i Sokna kl 10.00 lørdags morgen. Etter en lite konstruktiv diskusjon om hvilken elv vi skulle padle, var det heldigvis en beslutningsdyktig sjel som avsluttet diskusjonen og bestemte at i dag skulle Fora padles (sideelv av Gaula). Vannstanden var dessverre ikke så høy som en kunne ønske, men for de som sesongdebuterte var det vel greit med en rolig start.

Neste dag padlet vi Ena (sideelv av Bua

langt oppe i Budalen) og nedre del av Bua. På grunn av snøsmelting og konstant regnvær denne dagen ble Bua svært stor. Uten å nevne navn hadde flere av padlerene fra Trondheim en utrolig dårlig dag. De svømte, hoiet og skrek og etter utallige redningsaksjoner etter svømmere, tilhørende kajaker og årer kom vi oss endelig ned. Været var ikke som nevnt på vår side denne dagen og teltlivet fristet ingen nevnevedig. Vi søkte derfor ly i et stabbur på Kjeldsen Gård. Stabburet bestod av to store leiligheter som inneholdt alle de bekvemmeligheter en våt og sliten elvepadler kunne ønske seg. Billig var det også. Varme ovner, dusj, tørkerom og senger med tjukke madrasser var blant de innretninger vi satte mest pris på og gjorde nok til at de fra Oslo neste dag hadde lyst på litt mere action.

Vi trøndere har selvfølgelig i årevis skrytt over alle de fantastiske og morsomme elvene vi har på våre kanter. Elver som med stor vannføring går i dype daler og tilbyr alle varianter av bølger, valser og dropper man kan ønske seg. Buajuvet, som er noe av de friskeste vi kan padle her i Trøndelag, ville da ha vært et naturlig valg for neste dag. Dette for å overbevise våre gjester, at vi ikke farer med løgn og ikke minst for å tilfredstille deres spenningsbehov. Men dessverre, det var for mye vann i Bua og vi måtte derfor "nøye" oss med Hauka.

Hauka er en sideelv av Sokna som inntil for noen få år siden var ukjent for oss padlere. Den kommer fra Gauldalsvidda og renner gjennom en dyp dal til Snøan hvor den slutter seg til Sokna. Elva er umulig å synfare fra vei, og det har nok gjort sitt til at den har vært ukjent for oss i så lang tid. Men for noen år siden utforsket altså noen brave padlere denne elven nøyer, og den har i ettertid blitt en av våre favoritter.

Elva er litt mindre og trangere en de elver som vi vanligvis padler her i Trøndelag, og med ca. 200 høydemeter opp til veien er elva svært eksklusive .I øvre del (3 km) går elva stort sett i juv og de mange krappe svingene og små bakejvene, ispedd med noen spenstige dropp gir oss en utrolig spennende og morsom padling. I nedre del (4 km) vider elva seg ut til rullesteinelv, der man virkelig må konsentrere seg for å styre unna de mange steiene som er i elva. Elva går kontinuelig i stryk og gir oss få pauser. Mellom øvre og nedre del var det før denne turen et ukjent parti på cirka 2 km. For å krydre denne turen med litt førstegangspadling ble vi enige om å padle denne strekningen også.

Øvre delen gikk greit tross for høyvannføring og ukjent elv for våre gjester. For oss som har padlet her før, var den døde kua vi fant på vår vei ned til elva inntrykket som festet seg dypest.. Like ved gården der vi startet, lå det altså en død ku, på ryggen med alle fire bein rett opp i været og med magen full av insekter. Få tegn tydet på at den var noe særlig savnet av sin eier.

Det ble en god del mere spennede da vi begynte å padle de to ukjente kilometrene. Helt ukjent var de riktignok ikke. Vi hadde studert kartet på forhånd og ut fra høydekurvene visste vi at elva ville falle endel høydemeter. Det vi ikke viste var om dette fallet var fordelt jevnt eller om de var fordelt i en eller flere trinn., det vil si fosser. Det er på slike anledninger det er behagelig å ha med en utlending, i dette tilfellet en Ire, som har et annen forhold til padling enn oss nordmenn. De lar seg ikke så lett skremme av noen ukjente fosser og med Angus i tet, startet vi dermed vår ferd inn i " terra nova" .

Etter bare noen få hundre meter fikk en

bekreftelse av at høydekurvene på kartet stemte. Rett rundt en sving gikk elva ut i en 7-8 meters foss etterfulgt av ett blokkert stryk med en serie av små men likevel voksne fall. Vår venn Angus syntes dette var litt i friskeste laget og vi andre (etter en veldig kort overveielse) var veldig enig med han. Langs dette partiet var det utrolig bratt nede ved elva. Vi måtte derfor bære kajakkene opp og deretter ned ca. 200 høydemetre for å komme forbi denne ufarbare(for oss) strekningen. Selv om det var 17 mai, så var gleden i å gå i tog opp og ned lia, med kajaker på ryggen meget begrenset. Sola gjorde også sin inntreden ved dette tidspunktet. For de uinnvidde så kan jeg fortelle at temperaturen blir svært ubehagelig inne i en våtdrakt selv ved små fysiske anstrengelser. En strålende sol, gjør derfor ikke situasjonen mere behagelig og solhungrige som vi nordmenn vanligvis er tross, var det nok mange av oss som på dette tidspunktet ønsket solen dit en viss krydder gror.

Etter en times bæring og flere liter væske omgjort til svette kom vi oss ned til elva igjen. Her gikk elva videre i et fantastisk fint juv med bratte og blokkerte stryk og vi glemte fort de tunge stundene vi hadde noen øyeblikk tidligere.

Strykene var svært uoversiktlige sett ovenfra. Dette gjorde at vi måtte stadig vekk strekke hals eller gå på land får å se hvordan elva gikk videre nedover. Da elva gikk kontinuerlig i stryk gjorde dette til at det ble en utrolig spennede, men morsom padling.

Men hvor lenge var Adam i paradiset ? Etter en snau kilometer kom vi til nok en foss, som ble etterfulgt av et stryk. Ordet "hårete" karakteriserer dette stryket bra og Angus (vår venn fra Irland) hadde ikke noe spesielt behov for å padle dette partiet. Vi bestemte oss derfor for å bære. Det

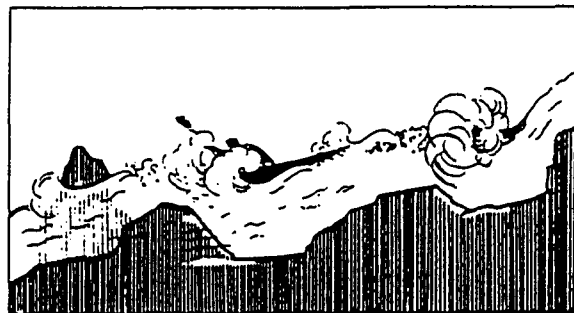
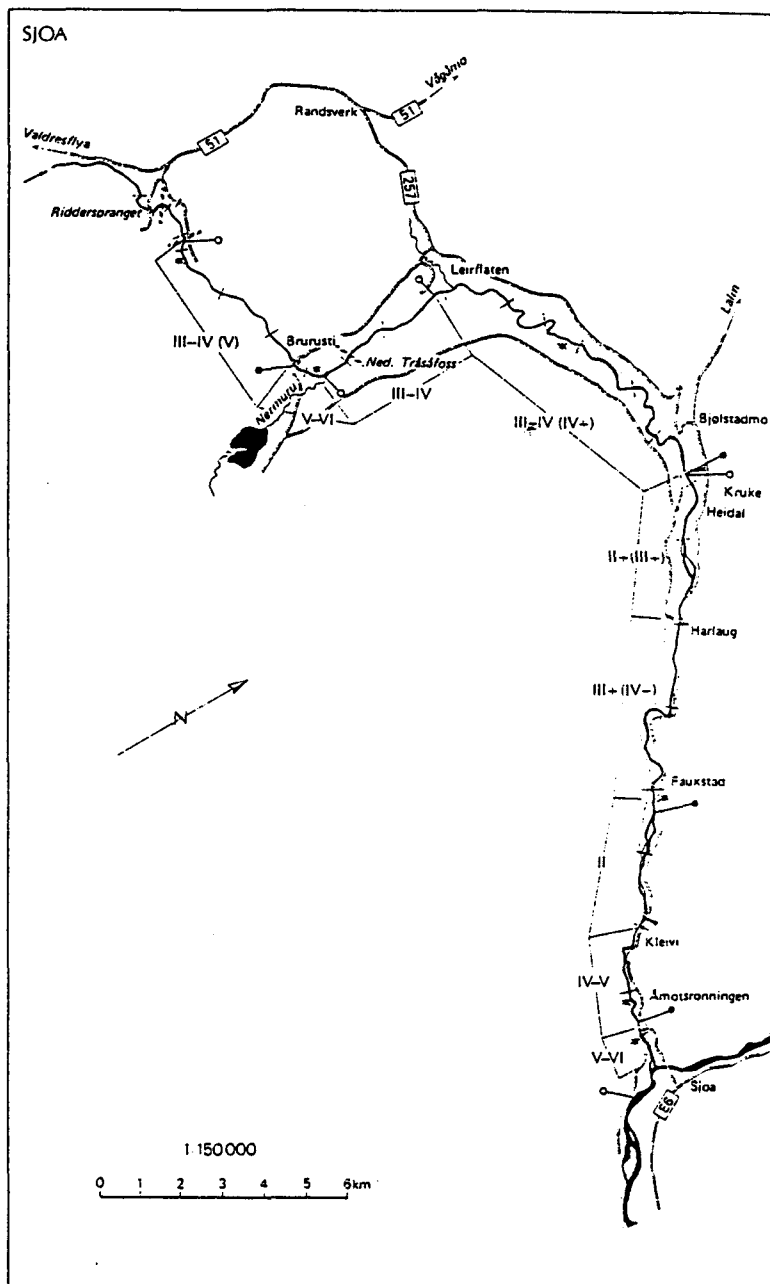
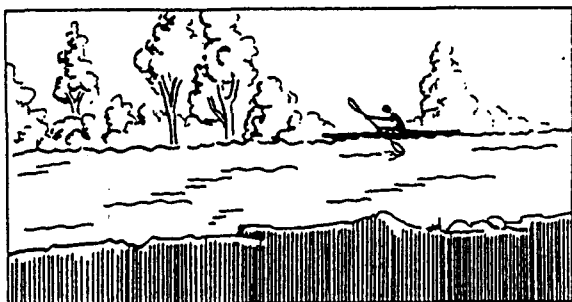
er jo alltid lettere sagt en gjort, og dette tilfellet var såvist ikke noe unntak. Stupbratte fjellsider innbød ikke til noen spassertur, men ved bruk av våre eminente klatreferdigheter og tau kom vi oss helskinnet forbi. (høres kvalmt ut, hva?) Endelig ute i vannet kunne vi glede oss til nye og fine stryk, trodde vi. Men dengang ei. Etter bare noen få hundre meter kom til en ny foss, som vi på ingen måte hadde lyst å padle. For å komme forbi denne fossen måtte vi på nytt bære kajakkene nesten opp til veien. Armer og rygg begynte på dette tidspunktet å protestere hos mange, så da vi endelig fikk veien i sikte, ble fristelsen til å avslutte her altfor stor.

Det å avslutte en tur tidligere enn planlagt blir hos noen sett på som et nederlag. Vi padlere er vant med slike nederlag, og har som regel ikke så store ambisjoner om prestere ting. Om det i så tilfelle var noen blant oss som delte overnevnte syn, så ble hvertfall nederlaget noe mindre når vi kom opp til veien. Herfra kunne vi se, at etter det siste ufarbare strekningen fulgte nedre del av Hauka. Vi hadde dermed utforsket (delvis padlet) det siste ukjente partiet i Hauka.

Etter en hektisk pakking av diverse ting og tang og lastning av kajaker på bilene, tok vi (trøndere) farvel med våre gjester fra de sydligere breddegrader og vendte nesen nordover til Trondheim

Alle var selvfølgelig enig om at det hadde vært en fin helg.

Med hilsen Finn Dag Hovem

OUF !

Elvestykket i 2 akter og 8 økter

medvippende: Anne, Marit, Arne, Einar og Jacqueline
 regi: Line og Finn (Dag)
 teknisk assistanse: Hans, Birgitte og Astrid
 manus: Jacqueline

scenebilde: en elv med kjølig vann, strøm, stein, stryk og bakevje.

1. akt Pinsehelig

I anledning av en av åretshelligstundene traff fem ivrige og modige nybegynnere Pinselørdagen. Garva bassengpadlere, kanopadlere, sailbretteksperter, alle var drivet av den samme galskapen: det å kaste seg i elveleie. TKK nybegynnerkurs skulle det også være i år og Line, Finn, Hans var ferdige å spre deres kunnskap.

1. økt: introduksjon

Takk til stor press på Finn starter kurset kl. 900, to timer senere enn opprinnelig planlagt. Sentralbadet åpner sine dører for en simulering av grunnpaddleteknikk. Her er vannet stille, varmt og ikke minst trygt. Vi blir innviet først til å komme ut av båten (!) og deretter til sveiptak, lav Telemark sving, støttetak og kameratredning. Noen kollisjoner blant drivende kajaker skaper litt stemning.

Mellomøkt

Lunsj på Skansen og litt teori: Finn forteller om utstyr og sikkerhet.

2. økt: den første smak av elv

Nå står alle på elvekanten ved Leirfossen. Vannet smaker litt friskere og uroligere enn i bassenget. Magene kiler, munnene er tørre, svettedråpene renner fra pannene. Vi har jo betalt for dette! Tross alle

hindringene kaster vi oss på Nidelva. Trondheimselva er et fint sted for å trene lav Telemark teknikken og ikke minst redning både kameratredning, sent kameratredning og svømmere redning. Alle er forbauset av Marit lungekapasiteten og beundrer hennes ubåt teknikk. Vi får oppleve noen passe små bølger. Etter en lang og våt dag er det tid å komme seg hjem, å ta en kokende dusje; vi har fortjent en dyp søvn.

dagens erfaring:

- vann i elva er kaldere enn vann i bassenget
- det kan være lurt å kunne rulle
- når man ikke kan rulle kan det være lurt å ha god pust

Dagens tips:

- når bilen står på slutt punkt, ikke glem bil nøkkelen ved start punkt

3. økt: den første smak av stryk

Utrolig nok treffer alle nybegynnere den annen dag for sterkere opplevelser. Forfall er meldt blant instruktørene: Hans gir opp, Birgitte blir med. Alle føler at gårdsdagen har vært lengre enn de opprinnelig trodde. Ikke en eneste del av kroppen er spart for sår og smerter. Likevel setter vi kurs mot Gaula, sine stryker og bølger. Her går elva brusende, susende. Skremt blir vi, ivrige står vi. Vannet er likevel ikke så kaldt så lenge at man sitter på den. Bølgene som kommer fra alle kanter er den mest morsomme som finnes og vi savner elveheis for en ny runde. Noen vippingen blir det (selvfølgelig) uten store skader.

Mellomøkt

Vi leter etter varme kilder: lunsj pause med bål, primus og alkoholapparat. Tid for litt kos, pølse, kaffe, twist og... Arnes sjokoladecake. Denne kakevarianten er litt lettere enn Hitra varianten; det er lurt i elvestrøkene. Lunsj er tid for teori: Line forteller om elv, strøm, stein og valsa, om hva vi bør gjøre når vi tipper eller når vi henger på stein. Greit sett fra elvekanten...

4. økt: den første smak på stein

Nå reiser vi til Ena, en mindre elv med mindre vann og mange flere rasende steiner. Her bruser det meget... Alle forstår plutselig vitsen med hjelm og våtdrakt. Overalt venter steinene på oss (i alle fall på meg). Det å henge på en stein er en stabil tilstand og kunne bli komfortabelt hvis man ikke satt litt skjevt. Man kunne hvile da flere dager hvis det bare ikke var noen andre som vente litt lengre ned. Så å komme seg vekk blir etter en stund en vanskelig og destabiliserende oppgave. Av og til bekker man rundt. Det å vippe i en lav bunn elv har Einar og jeg spesielt prøvd for alle lesere av TKK's blad: Først rister det fra alle kanter, steinene banker på hodet (bak hjelmen). Her angrer man ikke å ikke kunne rulle: i slike situasjoner er det likevel ingen vits med rulle. Forsiktig, hodet rettet mot bunnen kommer man seg ut av båten og endelig elendig på rumpa. Det er fristende å prøve å stå på beinene, der under er det så lite vann. Dog husker vi sikkerhetskurset og alle beinene som kan brette mellom to stein. Bølgene slår hver gang man prøver å puste. Heldigvis kommer SuperLine eller SuperFinn mot strøm mellom steinene for å redde oss. Etter en lang nok stund står man på elvekanten. Utslitt, kald, blåmerket tømmer man båten og... kaster seg igjen i elvehelveten. Etter slik bader forstår man at det er viktig å kunne styre, å kaste seg

mot faren (d.v.s. steinene).

Likevel blir det noen gjestfrie steiner igjen og noen flere vanskelige stunder. Jeg mister åra i kamerat redning, hanger på Marit sin båt når Marit selv griper på en stein, mister i urolighet trekken min... Marit ler av min forskrekket ansikt. Heldigvis kommer min redningsmann, Finn, med åra mi og mottar meg bakstuppen først ned en liten stryk. Fort trekken, fort åra! Ouf! Takk, Finn! Flere steiner, flere farer, endelig kommer vi til bilen. Tid for kaffe, matpakkeresten og twist. Det føles godt å stå på land... med ømme rumper.

Dagens erfaring:

- kroppen er sterkere enn man tror
- man bør kaste seg mot stein
- det kan være lurt å kunne rulle; gjelder bare dyp bunn elver

Dagenstips:

- ta med deg Arne på flere turer: han kan mange sjokoladecake oppskrifter
- ta med deg en banan til i tilfellet noen er sulten

5. økt: tilbake til kildene

Forsatt de samme...tross blåmerker og drømmer om stein, valsa, vippende kajaker,... Tilbake til Leirfossen. Nå vet vi hvor viktig det er å kunne teknikken og vi skal trene på Nidelva. Tross trettheten blir Nidelva lettere enn hva den var. Kanskje lærte vi noen ting? Det er ikke lett å være bestemt når man ikke ha krefter igjen. I dag skal vi lære å spare dem (som Finn sier: elvepadling er noen for late folk; det er bare å utnytte strømmen...). Tid å komme fornøyde hjem og å vente utålmodig på den neste akten.

Dagens erfaring:

- o rullen er fortsatt viktig

Dagens tips:

- o ta en pause inni mellom

2. akt 18-20 juni

Alle nybegynnere er på stedet utrolig nok. Forfall er igjen meldt blant instruktørene. Birgitte gir opp, Astrid er med. Nå skal vi oppleve Femund. Etter vår glimrende første akt blir plassene ved elvekanten utsolgt til hele familie Mørch.

Forøkt

Reisen langs Gaula vekker våte minner: Finn husker all sine redningstiltak. Ankomst til hyttene ved Sølenstua. Denne helgen skal vi lide sammen dag og natt. De første på sted kaster seg på ei hytte hvor det blir ikke plass for små Eva og I dun Mørch: vi vil ha fred. Som vanlig på tur er kjøleskapet for liten.

6. økt: den første myggstikken

Natten uten baby blir likevel kort: noen ivrige elvepadlere gleder seg så sterk på den nye dagen. Etter denne stressende våkningen starter vi rolig (som ikke betyr vippingløs) på Istersjøen ved den siste stryk av Gløta. Her repeterer vi sveiptak, kameratredning, svømming og en få av oss rulling. Her oppdager jeg hvor viktig det er å hvile uken før turen for å samle krefter for trening strømskiller. Mens de andre leker seg i valsa sparer jeg meg til pausen... Myggene utnytter min treghet. Så dumt at det kan være hyll i et hjelm.

Mellomøkt

Så blir det mat, vi må jo tømme kjøleskapet. Myggene stikker blant annet til brødskiven. Astrid skryter og viser frem

sin ny ulldametruse mens Line demonstrerer rullen på en benk. Alle beundrer Hans Jørgen som snurrer rundt i en lekebåt.

7. økt: den første avgjørelse

Alle pauser har en slutt... nå skal vi padle på Gløta. Alle står på kanten foran et stryk som ikke ser ut spesielt betryggende. Line advarer mot fall: her bør bare dem som kan det padle! Det er et vanskelig valg for noen som har padlet noen få timer. Fra Lines munnen til mine fransk ører høres dette som liv eller død. Noen er tøffe, noen er ubetenksomme, noen bestemmer seg, noen ombestemmer seg... Etter en stund er valgene gjord og en vipping beviser at man kan likevel overleve en padlefeil i disse strøkene. Vi forsetter med latter gjennom bølgene. Det er en glede å se hvor latt Finn er! Marit mister båten sin (kanskje er det riktig at hun vanligvis venter under vann) men finner den heldigvis lengre ned elva.

Kveldsøkt

Hvile og kos på hytta. Dusjen står ubrukt... vi føler oss ganske oppvaskt. Finn deler uten stor entusiasme potetgullene sine mens Marit heller hele krydder begeret i dagens norske blandingsrett. Arne er en flink barnevakt. Dessverre er vi tvunget å høre på Line og Finn som forteller om noe som jeg ikke husker før vi endelig er tillatt til å spise desserten: Line oransje sjokoladepudding og... en ny sjokoladecake variant fra Arne. Noen snakker langt ut på natta om FN, religion... kanskje burde jeg ha likevel sovd i dei anna h y t t a .

Dagens erfaring:

- o voksen prat kan vare lengre enn barn skrik.
- o rullen igjen, rullen alltid!

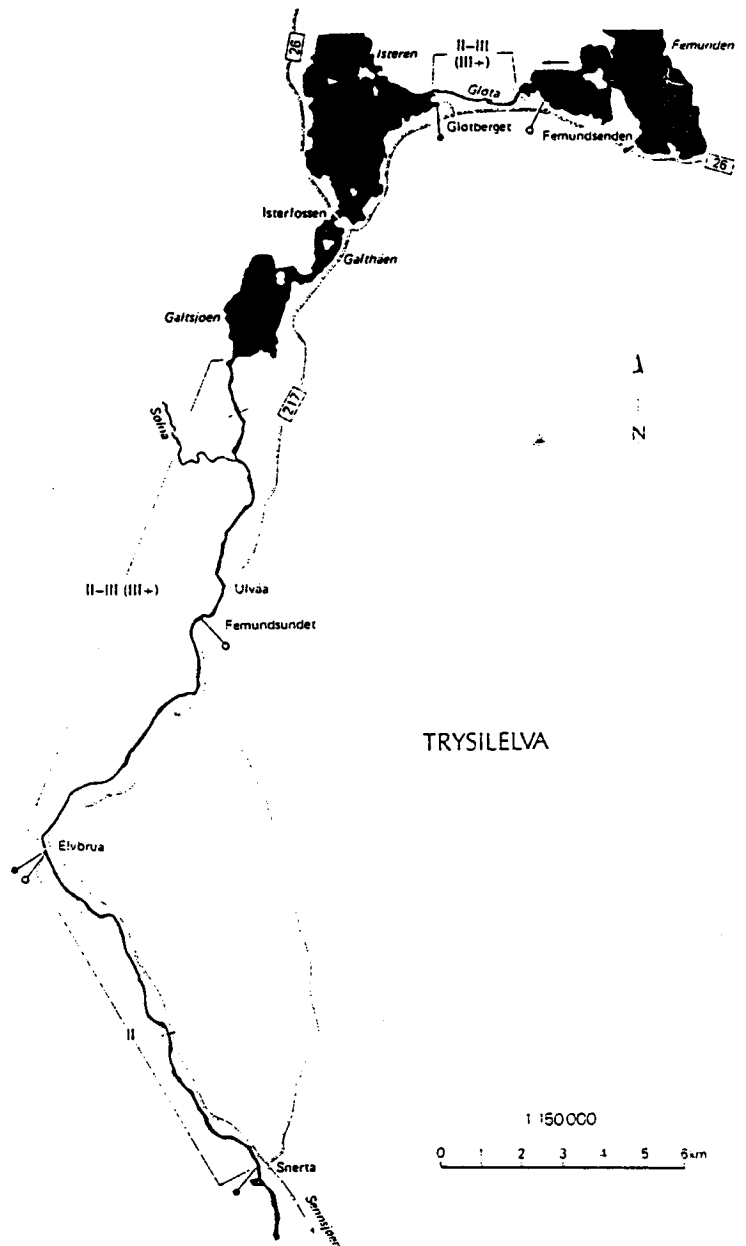
Dagens tips:

- hvis du har barn, ta med deg Arne på tur: han er flink med barna.
- hvis du ikke har barn, liker du kanskje sjokoladecake: ta med Arne!
- teori fordøyes lettere etter desserten.

8. økt: det første frivillige badet

Vi tømmer kjøleskapet. Finn dopper seg med hundemat. Endelig klarer vi å nå Trysilelva. Trysil er en bølgete elv som minner meg om Gaula når det gjelder moro og magekiling. Bølgene er jo litt større, strykene litt lengre men bunnen er dyp: dette er gøy! Vi traverserer så godt som mulig. Noen raftingfellows padler forbi, sett fra kajakken ser det en tung eskorte. Endelig kommer vi frem til det omtalte stryket: Elvbruaafosen! Her skal vi padle, her skal vi svømme. Først erkjenner vi faren fra elvekanten; det er bare å være latt, å la strømmen bære oss, å la bølgene riste oss... Alle klarer seg med lykke, det er tid for badet. Plouf, plouf, plouf! Hver sin tur forsvinner i bølgene. Det er artig å kunne se Finn sitt første bad blant oss.

Takk alle sammen for et vellykket kurs!

Kantate ved elvekanten

Lenge, lenge har elva vært priset som viser denne sangen som ble synget i 1906 i anledning kongens kroningen. Musikken ble skrevet av Johan Alvorsen og teksten av Sigvald Skavlan. La oss lære denne rørende sangen før neste krabbefesten!

Hilsen Jaqueline

sele stort.

mergioso.
El-ven går susende, bruisende, Fos i Fos. —

mergioso
El-ven går susende, bruisende, Fos i Fos, —

mergioso
El-ven går susende, bruisende,
mergioso.
El-ven går

El-ven går susen-de, bruisen-de, Fos i Fos. —

El-ven går susende, bruisende,
Fos i Fos. —

El-ven går susende, bruisende, Fos i Fos. El-ven går susen-de,

D.
Fos i Fos, El-ven går

Fos i Fos. El-ven går susende, El-ven går bruisende,

susen-de, bruisende, El-ven

El-ven går bruisende, El-ven går susen-de

E. Presto tempo.

Fos i Fos. El - ven går, El-ven går susende, bruisende,
 El-ven går susende, El-ven går bruisende, El - - ven går
 går, El-ven går susende, bruisende,
 El-ven går bruisende, El - - ven går
 Fos i Fos. El-ven går susende, bruisende;
 susende, bruisende. El - - ven går
 Fos i Fos. El-ven går susende, bruisende,
 susende, bruisende. El - - ven går
 Fos i Fos. i Fos. *ff* lid val-ter
 susende, bruisende, *ff* lid Hit vel-ter
 Fos i Fos. Fos i Fos. Fos i Fos.
 susende, bruisende, *ff* lid val-ter du-belja Tusende.

Hid val-ter Jübel fra Tusende li-ge til os, —
 Jübel fra Tusende li-ge til os, — Hid val-ter
 Jübel Tusende li-ke til oss
 Hid val-ter Jübel fra Tusende lige til os, —
 li-ge til os, — Hid val-ter Jübel fra Tusende
 Hid val-ter Jübel fra Tusende. Hid valter Jübel fra Tusende, Tusende.
 Jübel fra Tusende lige til os. Hid val-ter Jü- bel
 Hid val-ter Jübel fra Tusende. Hid val-ter for
 lige til os, — I. lige til os, — til os, —
 Plesso tempo.
 Hid valter Jübel fra Tusende, Tusende. Hid val-ter
 Jü- - bel fra Tü- sen- de. Hid valter Jübel fra Tusende
 Jü- - bel. Hid val-ter
 — til os, — til os. Hid valter Jübel fra Tusende

The musical score is written in a four-part setting (Soprano, Alto, Tenor, Bass) with piano accompaniment. The lyrics are in Norwegian. The first system contains the first two lines of the song. The second system contains the next two lines, with a 'G.' marking above the piano part. The third system contains the final line of the song, with a 'G.' marking above the piano part.

System 1:
 Tū — bel fra Tū — sende. | Hid val — te
 li — ge til os, ————— | Hid valter tūbel fra Tū — sen — de
 Tū — bel fra Tū — sen — de
 li — ge til os, ————— | Hid valter tūbel fra Tū sen — de

System 2:
 Tū — bel fra Tū — sen — de. | G. Hjae — — — — — ne —
 lige til os. ————— | Hjae — — — — — ne — — —
 Tū — bel fra Tū sen — de. | Hjae — — — — — ne —
 li — ge til os. ————— | G. Hjae — — — — — ne — — —

System 3:
 etv, dig vil vi bygge | Gje — den stå | stark!
 etv, dig vil vi bygge | Gje — den stå | stark!
 etv, dig vil vi bygge | Gje — den stå | stark!
 etv, dig vil vi bygge | Gje — den stå | stark!

SJOA 1

fra en nybegynners ståsted (under vann)

SJOA! Dødselva! Bare navnet kan få magen til en nybegynner til å ta en ekstra rulle. Med fellesskap fra nybegynnerkurs og tro på nok en hyggelig sosial opplevelse skriver jeg meg på lista med bange anelser. Etter å ha blitt tauet av mange av TKK's riddere er jeg likevel rimelig sikker på å overleve de svømmeturer som måtte komme. Nå skal hjelm og vest virkelig testes.

Vi drar fra Skansen fredag etter å ha lastet kajaker flere ganger (de faller ned hele tiden!). Jeg kan bare ANE hvordan bilen til en erfaren elvepadler må se ut. Været er nydelig, trafikken overkommelig og passasjerene sovner snart. Over Dovre ruver toppene i det fjerne med hvite slør av nysnø (har jeg med nok "frostvæske"?).

På Dombås er det obligatorisk stopp. Her FINNES det snop, minibank og "puck i tryne". Neste stopp er Kristin Lavrandsdatter ved Sel kirke. Dette var turens kulturelle høydepunkt. Hennes utgangspunkt i virkeligheten ble imidlertid omdiskutert.

Deretter bar det oppover grusveier, nedover grusveier, oppover grusveier, nedover grusveier Etter alle overgangene kom vi omsider til Heidal og ikke BØRGEfjell. Vi ble tradisjonen tro installert på Marcello-stua, trønderpadlerenes særeie (bortsett fra damene som ble plassert i jomfruburet (kvalifisert?)). Etter en kortpils sammen med Oslofolket var det sengevals.

Lørdag startet kald og klar. Frokosten smakte bra tross alle sommerfuglene som hadde tatt bolig i min kropp. Trøsten var at starten skulle være "snill". Vi kjørte mot Gjendesheim og entret elva på "flattvann". Utsikten var nyyyydelig med snøklede Galdhøpiggen og Glittertind mot blå himmel. Så var det repetisjon i små bakevjer og terping på kanting og støttetak. Noen ble nesten NILS av nivået. Sånt roer imidlertid ned en ekte nybegynner. Første økt gikk derfor greit, og maten smakte herlig på trappa på Kruke i fint høstvær. Sola skinte, sauene brakte og hesten koste seg med neopren og frottesokker.

Lørdag ettermiddag ble det mellom broer og berg for noen, og Sjoajuvet for andre. Antall tauere/reddere pr nybegynner ga bange anelser for oss som skulle reddes. Foregående diskusjoner om vannstand og "steinen!" hadde lite beroligende effekt. Man er jo imidlertid i elva for å bli våt i håret (hvilket hår?). Heldigvis var det mange bakevjer å søke trøst i. Jeg landet gjerne i den som var nedenfor den jeg siktet på. Juvet ga god trening i store bølger, yttersvinger med virvler og sopp, og endelig et dropp (dead). Det var befriende å ligge på nederste "flate" å nyte synet av folk som prøvde på loop (og raftere som svømte).

Tilbake på gården var det bare å stimulere appetitten med øl, peanøtter og sjokolade. Forventningene til middagen var store, og fellesmiddagen i storstua var herrrlig. Spekematen hadde riktignok vært enda bedre med flattbrød. Kveldens høydepunkt var tydeligvis ryktene om at Gudmund hadde svømt. En liten trøst for oss

nybegynnere.

Søndag morgen ble vi purret klokka åtte. Her skulle dagen utnyttet maksimalt. Dype innhugg i brød og pålegg senket båtens tyngdepunkt til stabilt sideleie. Hvor går så turen idag? InformasJONen var noe mangelfull, men trønderne var tidlig startklar. Det var derimot ikke østlendingene. Etter mye venting ble øvre bro første holdeplass for de fleste. Turen mellom broene ga for min egen del ømme knær og ren hud etter en bra valsedans (med etterfølgende flattango). Utgangspunktet for juvet var lovende. Etter overlevering av bilnøkler og testamente tok det løs igjen. Heldigvis finnes det saMARITanere som JAKOB til å redde stumpene. Det gjør imidlertid godt etterpå, og motivasjonen for enkelte repetisjoner av "basic" (f.eks. rulle) er stor.

Så var det bare hjemturen igjen. Enkelte kjørte etter blåflekker store som veikart. Resultatet var en del hevelser (nei jeg mener heftelser). I andre biler sprudlet passasjerene over av utsøkte grynte og snorkelyder. Heldigvis ble det kafferast på en av Gudbrandsdalens trendy in-steder. Omsider blinket vår kjære Trondheimsfjord i det fjerne, og tankene kunne begynne å vandre. Blir SJOA 2 neste mål.

ARNE

ELVEPADLERE !!!!!??

Jeg vil bare påminne alle elvepadlere in spe, at det padles på Nidelva minst en gang i uken.

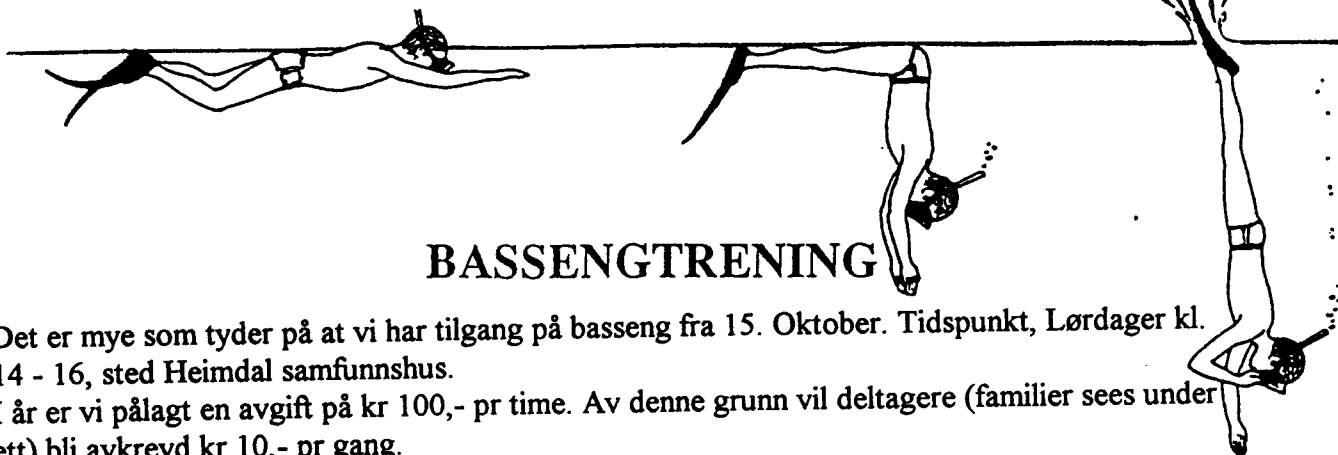
Vi, dvs. de som driver å padler i Nidelva, har hatt med nybegynner flere ganger og ønsker at flere tar litt initiativ hvis de ønsker å padle .

Det er umulig for oss å ringe rundt til alle potensielle elvepadlere i klubben når vi skal dra ut en tur.

DERFOR: Ta kontakt med en av nedenfor nevnte personer hvis du er interessert i å få en tur i elva.

- Jon Aune tlf. 07 90 09 80
- Øivind Jensen 07 56 05 43
- Gunnar Vangberg 07 58 97 08
- Arne Berg 07 84 94 09
- Finn dag Hovem 07 55 61 23

Med rullende hilsen
Øivind Jensen

BASSENGTRENING

Det er mye som tyder på at vi har tilgang på basseng fra 15. Oktober. Tidspunkt, Lørdager kl. 14 - 16, sted Heimdal samfunnshus. I år er vi pålagt en avgift på kr 100,- pr time. Av denne grunn vil deltagere (familier sees under ett) bli avkrevd kr 10,- pr gang. For endelig beskjed, se oppslag klubbhuset.

ØDELAGT UTSTYR

Fra tid til annen kan enhver av oss være uheldig med klubbens utstyr. Når uhellet først er ute forventes det allikevel at den uheldige selv tar et initiativ for reoperasjon. Utgifter dekkes selvfølgelig av klubben.

Styret

ÅRETS SKALLDYRFEST LØRDAG 13. NOVEMBER

Sett allerede NÅ av tid for årets skalldyrfest på Skansen. Det blir som alltid før en kjempesuksess....GARANTERT!!!! NTHI har allerede begynt å tenke på arrangementet, men det skader ikke om noen fra TKK melder seg frivillig til å bli med i arrangements-komiteen. Det bør bli DU....!!! Om ikke annet så kom i allefall den lørdag den 13. november. Det blir annonsert ytterligere med flere detaljer senere.

3 cm

1,3 cm

"OVERSKRIFT"

MAL for ÅREBLADET

For å lette arbeidet med årebladet er det en stor fordel om den enkelte kan lage helt ferdige sider med tekst, bilder, tegninger, og det hele; ferdig til å trykke. Det eneste vi ønsker er at alt holdes innefor rammen på denne siden; dette fordi vi ønsker "luft" på sidene, og for å trykke en topptekst og sidenummerering oppe og nede. Dersom det ikke er mulig å holde seg innenfor rammen overalt bør man ihvertfall holde seg på undersiden av toppmargen!!

Dersom en ønsker at redaksjonen skal

påføre overskrift etc for at det skal ligne mest mulig på de øvrige overskriftene i bladet setter du helt enkelt bare av plass til dette også

Dersom det er mye tekst i artikkelen din ser vi det som en fordel at teksten lages med **to spalter** slik som her. Dette letter lesbarheten og gir bedre muligheter til å legge inn små illustrasjoner etc på de rette stedene.

2,25 cm

Det er imidlertid ingen betingelse at teksten forefinnes på to spalter; hele bredden av tekstområdet kan nyttes dersom en synes dette passer best. Som vi har sagt tidligere; vi er svært fleksible både når det gjelder form og innhold i bladet. Egne tegninger, fotografier etc, eller illustrasjoner som "stjeles" annensteds fra er ypperlig!!! Vi ser foreløpig noget lempelig på Copyright-reglene; med mindre noen har sterke motforestillinger...

Vennligst hold deg innenfor denne rammen...!

(HVORFOR IKKE TEGNE OG SKRIVE FOR HÅND ??)

2,25 cm

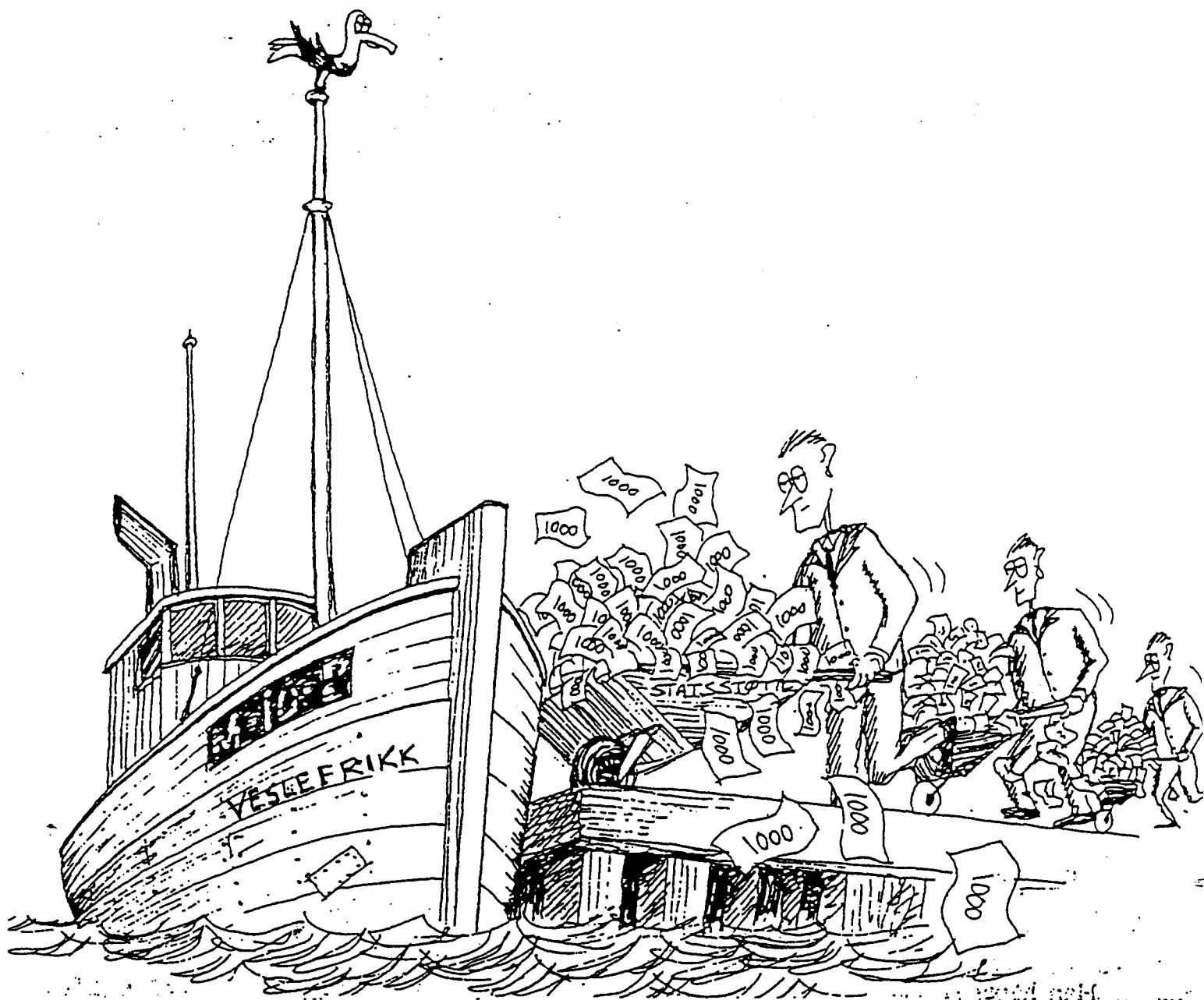
3 cm

PINGVIN DYKKEKLUBB.

Vi beklager sterkt vårt fravær både her i årebladet og arbeidet i klubbhuset. Vi håper denne tegningen vil bidra til å gi en bedre forståelse for oss og våre problemer.

Vi vil selvfølgelig ta del i våre plikter i huset og kan opplyse at komiteen for ny bar har vært på studietur syd i landet. Vi har desverre litt problemer med å tolke rapporten som ble skrevet under utprøving av flere av hovedstadens skjenkesteder.

Vi kommer tilbake når rapporten er ferdig oversatt til lesbart norsk...!!!!

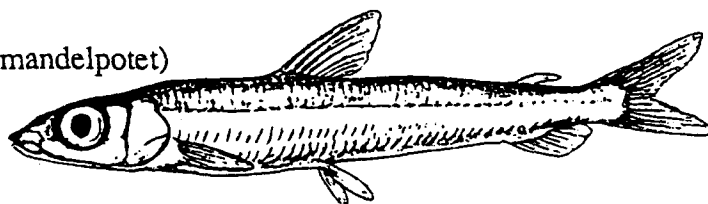

FØRINGSRÅDET

I sommer fikk jeg den utsøkte fornøyelsen av å prøve en nordsvensk spesialitet. En riktig delikatess etter svensk målestokk, dere får prøve den selv.

Denne delikatessen er utviklet av en sild som fanges inne i bottenviken. Etter en sløypeprosess legges silden som kalles strømming, ned i en hermetikkboks uten den vanlig oppvarmingsprosessen, og lagres minst ett år, gjerne to. Kjennere mener at den får en fyldigere smak etter to år.

1 boks sild
noen kokte poteter (det skal helst være ny mandelpotet)
1 rå løk i ringer
Hjemmebakt flatbrød
Godt smør

Og gjerne noe sterkt å drikke (NOEN VIL SI AT DETTE ER DET VIKTIGSTE MED DET HELE....).

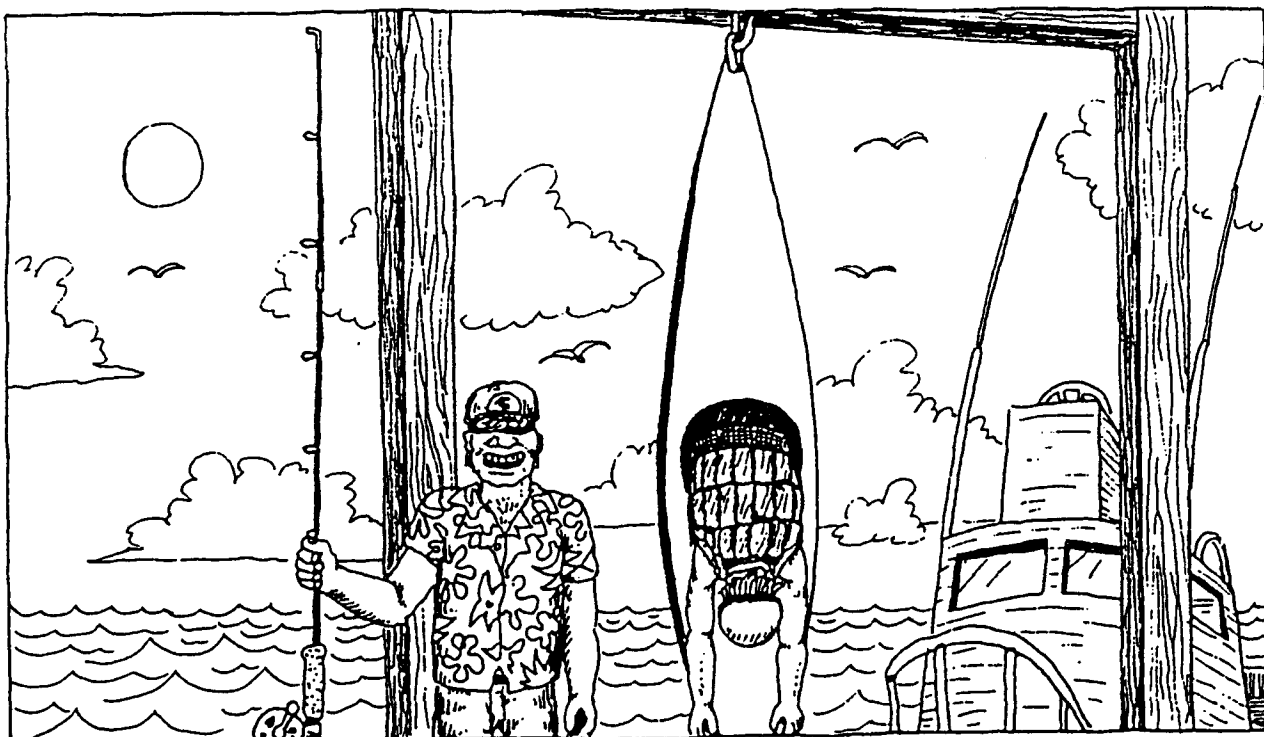
Silda er ferdig til bruk, det er bare å fjerne skinn og bein og legge fisken på flatbrødet sammen med smør, poteter og løk. Og så er det bare å nyte???

Det er verdt å merke seg at boksen bør åpnes i godt ventilerte omgivelser, gjerne ute.

Denne retten som kalles surstrømming, er veldig drøy i bruk, så lenge det finnes poteter og flatbrød. Sannsynligvis kan du servere mange nordmenn med en boks, men få svensker. Dette er viktig å merke seg hvis du skulle få svensker på besøk.

Bånn appetitt, hilsen Hans

APROPOS HØSTJAKTEN... !!

TING og TANG

Høsten er atter over oss og vi går inn i en årstid med lave temperaturer både i luft og sjø. Mange plasserer kajakken i båthuset og lar den bli der til vårsola titter fram sånn uti april en gang. Men hvorfor ikke bruke fine høst og vinterdager på fjorden? Eller prøve seg i frisk høstvind? Vårt klubblokale ligger jo bra til og etter hvert vil vi ha varm garderobe med dusj til de som drister seg ut av sofakroken for å nyte frisk luft og sjøsprøyt i ansiktet.

Padling på rolig vann krever ikke så mye ekstra utstyr, padlevotter, lue og kanskje en ekstra genser.

Skal du ut i litt rufsete vær eller langt fra land er det en fordel og tenke på forhånd og ikke når du ligger og svømmer, her må selvfølgelig din egen erfaring for hva du klarer være med i vurderingen. Alternativene er vanlig padleanorakk med en genser eller to under, kanskje supplert med en våtdraktbukse, en hel våtdrakt eller tørrdrakt.

Det første alternativet er kanskje det mest aktuelle. I smult farvann hvor avstanden til land ikke er for stor eller man er 110 % sikker på å at en ikke må ut å svømme er dette godt nok. Padling i hel våtdrakt(3-4mm) er ikke særlig behagelig, den har en tendens til å hemme armbevegelsene og lage gnagsår under armene, men for kortere padleturer og padling hvor du er sikker på å "bade" er den grei nok.

Tørrdrakten gir deg større bevegelsesfrihet og foretrekkes av padlere som padler i kalde strøk. Padler du hardt vil du oppleve at svetten kondenseres på innsiden av drakten og skaper et kuldeproblem. Her er undertøy viktig for å få god isolasjon og ullundertøy har gjennom alle tider vist seg med uovertruffen isolasjonsevne selv i

fuktig tilstand.

Så var det hode og hender. En vanlig ullue eller ørevarmer(pannebånd) pluss hette eller sydvest er bra. På hendene er padlevotter å foretrekke fordi du da har god kontakt med åren. De gir den nødvendige beskyttelsen av hendene selv om det av og til kommer inn litt vann. Har du aluminiumsskaft på åren kan det bli noe kaldt, men du kan prøve med sykkelstyretape for å lage et isolasjonslag mellom hånden og åren. Noen bruker også arbeidshansker i gummi og mener at dette er en grei måte å holde seg tørr på hendene. Andre igjen sier at det blir for anstrengende å holde i åren med vanlige hansker. Her er det bare å prøve seg fram.

Til slutt: Husk å ta med en termos med god varm drikke og kanskje noe å bite i når du sitter omtrent alene ute på fjorden og nyter det flotte høstværet

Inflatable "Wanda"TM
the Boat Bitch

Made of the highest quality heavy-duty vinyl plastic. Won't crack or discolor from exposure to ultraviolet rays.
 \$39.95 each

Canoe + Kayak Floatation!
 Fantastic Driving Companion!
 (very quiet)

1000's of Uses!

Surf's UP, Wanda

KLUBBENS UTSTYR.

GENERELT.

Klubben koster til stadighet på seg en del nytt utstyr.

Vi oppfordrer alle til å ta vare på disse verdigjenstandene.

Dette gjøres enklest ved å legge utstyret på plass der man fant det, samt anmerke evt. skader etc. Vi ber også alle som har ønsker omkring hvilket utstyr som ønskes kjøpt å fremme dette for styret.

Styret vil fremover innhente prisrammer fra de fleste som selger utstyr. Dette for å sikre både klubb og medlemmer mot unødvendig dyre innkjøp.

LÅN/ LEIE AV UTSTYRET:

Hoved-retningslinjene er:

1. Kun medlemmer som har betalt kontigent får låne klubbutstyr. Det ligger liste i klubbhuset hvor man kan reservere utstyr (utlånsboken).
2. Med unntak av organiserte klubbturet har ingen rett til å låne samme utstyr lengre enn 2 dager ad. gangen/ alternativt hele helger (langhelger etc.).

Med andre ord: det gies ikke anledning til å ta med seg klubbens båter på ferie etc. med mindre dette er avklart med styret. Likeledes bør en ikke reservere ønsket utstyr før 14 dager er gått siden siste gang en brukte utstyret dersom andre medlemmer ønsker samme utstyr.

Priser etc.;

- For lån av kajakk betales kr. 50,- for lørdager og søndager; d.v.s. kr.100 for begge dager, (for turer utenfor Trondheim).

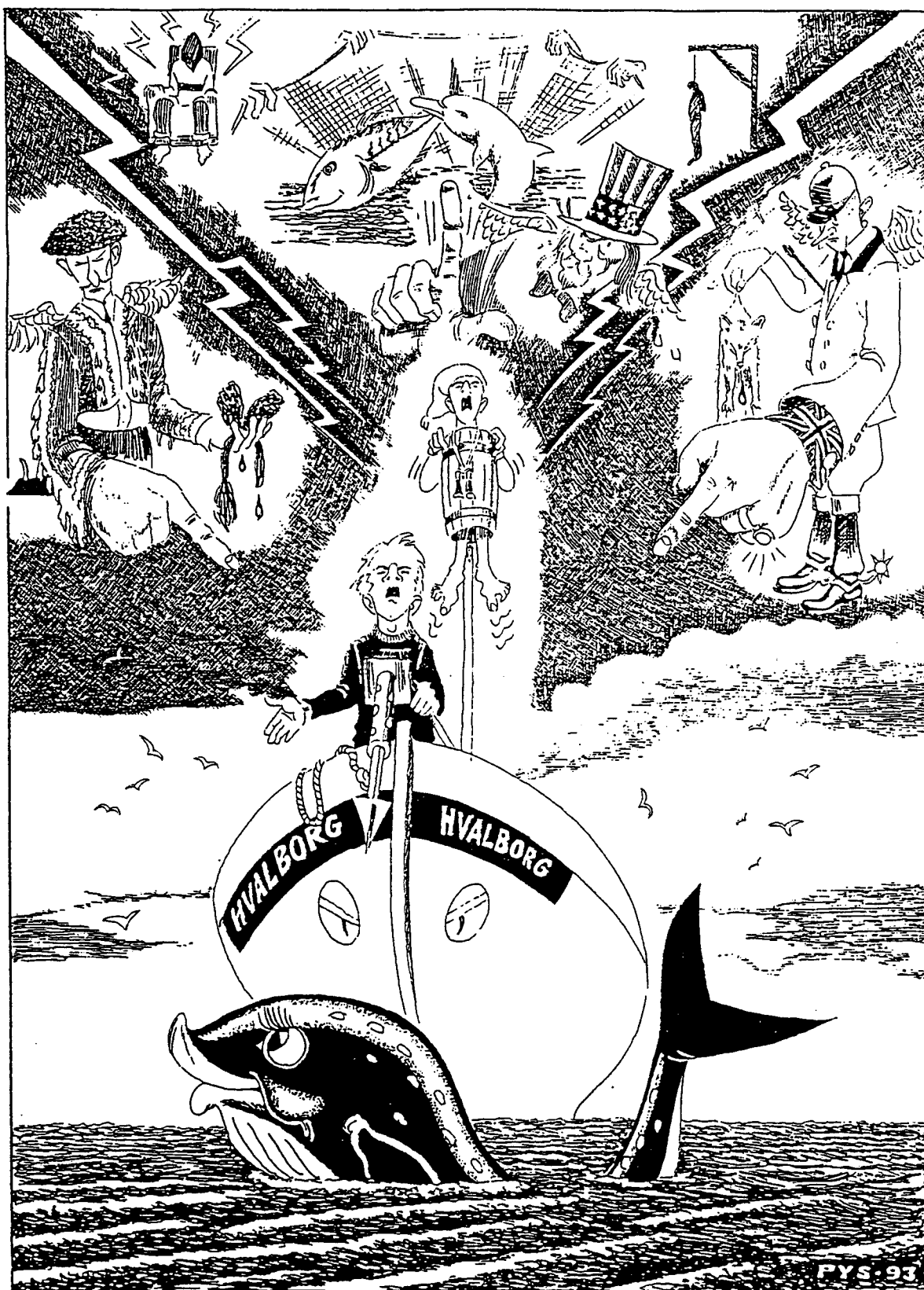
Dette innebærer at en tur i Nidelva, på Jonsvatnet, eller på fjorden fremdeles er gratis alle dager (selvfølgelig...!).

Om den praktiske gjennomføringa av betaling av leie, se oppslag på klubbtavla, ved utleieboka.

Til slutt;

Alt lån og leie av utstyr skal noteres i utlånsboka.

ET INNLEGG I
DEBATTEN..... 22 pp

26

VELKJENTE men
FIFFICE ARGUMENTER...

INNMELDINGSBLANKETT

Dersom du ønsker å bli medlem i klubben fyller du ut skjemaet nedenfor, og sender det til et av styremedlemmene i klubben (fortrinnsvis styrets kasserer). Opplysningene blir lagret i klubbens medlemsregister så lenge du er medlem i klubben.

Det er minst to gode grunner for å oppgi alle disse opplysningene;

- for å få tilsendt all informasjon om klubbens aktiviteter (inkludert åreblad etc.)
- for at de andre medlemmene i klubben skal kunne kontakte deg dersom det er turer eller andre aktiviteter under oppseiling på kort varsel.

ETTERNAVN :

FORNAVN :

GATEADRESSE :

POSTADRESSE :

TELEFON-NUMRE

HJEMME :

ARBEID :

MOBIL :

FØDSELSÅR :

HVOR MANGE KAJAKKER ØNSKER DU Å HA LIGGENDE I KLUBBENS BÅTHUS? (NB! I medlemsavgiften er det inkludert leie av en båtplass i klubbens båthus. Dersom du ønsker å oppbevare flere båter i klubbens båthus må du betale for hver ekstra båt.)

ANTALL BÅTER . . :

HVILKE AKTIVITETER ØNSKER DU HOVEDSAKELIG Å DRIVE MED
(kryss av);

	Havpadling	Elvepadling	Flattvann
Tur			
Trim			
Konkurranse			

Trondhjæms Kajakklubb

Adresse; TKK
Postboks 632 Sentrum
7001 TRONDHEIM

Telefon: klubben har ikke egen telefon; ta direkte kontakt med en av styrets medlemmer.

Kontonr. (postgiro): 5 87 34 84
Kontingent. kr 300,- (kr 100,- for dem under 16 år), + kr 50 pr ekstra båt plass utover 1.

HVOR FINNER DU OSS?

Vi har et klubb-hus på Skansen blant "de maritime klubber" (kajakklubb, roing, seiling, og dykking). Huset er ringet inn på kartet. Ved inngangsdøren på huset er det som oftest oppslag med telefonnummer til klubbens styremedlemmer etc.

NÅR KAN DU TREFFE OSS?

Vi treffes vanligvis på onsdager klokken 1800 på Skansen for å prate og padle etc. Det vil alltid være muligheter for å "prøvesitte" en kajakklubb for første gang.

Styret '93;

Leder:	Jon Aune	07 - 90 09 80
Nestleder/ sekretær :	Astrid Wale	07 - 55 21 57
Kasserer:	Øivind Jensen	07 - 56 06 43
Styremedlem:	Finn Dag Hovem	07 - 55 61 23
Styremedlem:	Trond Eri	07 - 52 74 34

